

LEPSZOŚĆ (2) *sb f*

I sg lepszością (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Większa wartość (2) : [odpowiedział Węgrzyn szlachcicowi] iż mam lepszego koniá niżliś ty ieft. [...]
Bo koń mam/ zá ktory dawano mi siedm let czerwonych złotych/ á zá ciebie tylko što y dwádźiesięćá
grzywien gdy cię zábijá. [...] Węgrzyn w tey mierze drogość lepśzością názwał GórnRozm E4v.

Zestawienie: praw. »lepszość prawa« = pierwszeństwo zapisu (1): Vczyni kto pierwszy Areft na
dobrá swego dłużniká zgoła/ nie máiąc długi swego żadnym zapisem obligowanego/ vczyni też
potym drugi/ máiąc dług Cyrográfem [...] opílány/ kto s tych przodkiem dochodzi długi z dóbr
áreftowanych/ czyli then wtory Areftator zá pierwocnią długi swego/ czyli pierwszy Areftator zá
pierwocnią Areftu swego? (-) Iże posledni Areftator zá pierwocnią swego długi/ y zá lepśzością Prává
swego pierwey. GroicPorz ee2.

KN